

1 PETERS

KAPITTEL 1

Peter, Jesu Kristi apostel -- til de utlendinger som er spredt omkring i Pontus, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia, utvalgt

² etter Gud Faders forutviten, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og oversprengning med Jesu Kristi blod: Nåde og fred bli eder mangfoldig til del!

³ Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som etter sin store miskunn har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde,

⁴ til en uforgjengelig og usmittet og uvisnelig arv, som er gjemt i himlene for eder,

⁵ I som ved Guds makt holdes oppe ved troen til den frelse som er ferdig til å bli åpenbaret i den siste tid.

⁶ Derover fryder I eder, om I enn nu -- når så skal være -- har sorg en liten stund ved allehånde fristelser,

⁷ forat eders prøvede tro, som er meget kosteligere enn det forgjengelige gull, som dog prøves ved ild, må finnes til lov og pris og ære i Jesu Kristi åpenbarelse,

⁸ han som I ikke har kjent og dog elsker, han som I nu ikke ser og dog tror på, og derfor fryder I eder med en usigelig og herliggjort glede,

⁹ når I vinner frem til endemålet for eders tro, sjelenes frelse.

¹⁰ Om denne frelse var det profetene gransket og ransaket, de som spådde om den nåde som I skulde få,

¹¹ idet de ransaket hvilken eller hvad slags tid Kristi Ånd, som var i dem, viste frem til når han forut vidnet om Kristi lidelser og om herligheten derefter;

¹² for det blev dem åpenbaret at de ikke tjente sig selv, men oss, med dette som nu er blitt kunngjort ved dem som har forkynt eder evangeliet ved den Hellige Ånd, som blev sendt fra himmelen-dette som englene attrår å skue inn i.

¹³ Derfor, omgjord eders sinns lender, vær edrue, og sett eders håp fullt og fast til den nåde som blir eder til del i Jesu Kristi åpenbarelse!

¹⁴ Som lydige barn skal I ikke skikke eder efter de forrige lyster i eders vankundighet,

¹⁵ men vær, efter den Hellige som kalte eder, også I hellige i all eders ferd!

¹⁶ for det er skrevet: I skal være hellige; for jeg er hellig.

¹⁷ Og når I påkaller som Fader ham som dømmer uten å gjøre forskjell, efter enhvers gjerning, da ferdes i frykt i eders utlendighets tid,

¹⁸ for I vet at I ikke med forgjengelige ting, sølv eller gull, blev løskjøpt fra eders dårlige ferd, som var arvet fra fedrene,

¹⁹ men med Kristi dyre blod som blodet av et ulastelig og lyteløst lam,

- ²⁰ han som forut var kjent, før verdens grunnvoll blev lagt, men blev åpenbaret ved tidenes ende for eders skyld,
- ²¹ I som ved ham tror på Gud, som opvakte ham fra de døde og gav ham herlighet, så at eders tro også er håp til Gud.
- ²² Rens eders sjeler i lydighet mot sannheten til uskrømtet broderkjærighet, og elsk hverandre inderlig av hjertet,
- ²³ I som er gjenfødt, ikke av forgjengelig, men uforgjengelig sæd, ved Guds ord, som lever og blir!
- ²⁴ For alt kjød er som gress, og all dets herlighet som blomst på gress: gresset visnet, og blomsten på det falt av,
- ²⁵ men Herrens ord blir evindelig; og dette er det ord som er forkynt eder ved evangeliet.

KAPITTEL 2

- A**vlegg derfor all ondskap og all svik og også hykleri og avind og all baktalelse,
- ² og lenges som nyfødte barn efter den åndelige uforfalskede melk, forat I kan vokse ved den til frelse,
- ³ så sant I har smakt at Herren er god!
- ⁴ Kom til ham, den levende sten, som vel blev forkastet av mennesker, men er utvalgt og kostelig for Gud,
- ⁵ og bli også I opbygget som levende stener til et åndelig hus, et hellig presteskap til å frembære åndelige offer, som tekkes Gud ved Jesus Kristus.
- ⁶ For det heter i Skriften: Se, jeg legger i Sion en hjørnestein, utvalgt, kostelig, og den som tror på ham, skal ingenlunde bli til skamme.
- ⁷ Eder altså som tror, hører æren til; men for de vantro er den sten som bygningsmennene forkastet, blitt til hjørnestein og snublestein og anstøtsklippe,
- ⁸ disse som snubler ved sin vantro mot ordet; dertil er de og satt.
- ⁹ Men I er en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, forat I skal forkynne hans dyder som kalte eder fra mørke til sitt underfulle lys,
- ¹⁰ I som fordum ikke var et folk, men nu er Guds folk, I som ikke hadde funnet miskunn, men nu har fått miskunn.
- ¹¹ I elskede! jeg formaner eder som fremmede og utlendinger at I avholder eder fra de kjødelige lyster, som strider mot sjelen,
- ¹² så I lar eders ferd iblandt hedningene være god, forat de mens de baktaler eder som ugjerningsmenn, kan se eders gode gjerninger og for deres skyld prise Gud på besøkelsens dag.
- ¹³ Vær derfor all menneskelig ordning undergitt for Herrens skyld, enten det nu er kongen som den høieste,
- ¹⁴ eller landshøvdingen som utsendinger fra ham til straff for ugjerningsmenn, men til ros for dem som gjør godt.
- ¹⁵ For således er det Guds vilje at I ved å gjøre det gode skal målbinde de uvette menneskers vankundighet,
- ¹⁶ som frie, og ikke som de som har friheten til ondskaps skjul, men som Guds tjenere.
- ¹⁷ Ær alle, elsk broderskapet, frykt Gud, ær kongen!
- ¹⁸ I tjenere! vær eders herrer undergitt i all frykt, ikke bare de gode og rimelige, men også de vrangle!

- ¹⁹ For dette finner nåde, om nogen av samvittighet for Gud finner sig i sorger når han lider urettferdig.
- ²⁰ For hvad ros er det om I er tålmodige når I synder og får straff for det? Men om I er tålmodige når I gjør det gode og allikevel må lide, da finner dette nåde hos Gud.
- ²¹ For dertil blev I og kalt, fordi også Kristus led for eder og efterlot eder et eksempel, forat I skal følge efter i hans fotspor,
- ²² han som ikke gjorde synd, og i hvis munn det ikke blev funnet svik,
- ²³ han som ikke skjelte igjen når han blev utskjelt, ikke truet når han led, men overlot det til ham som dømmer rettferdig;
- ²⁴ han som bar våre synder på sitt legeme op på treet, forat vi skal avdø fra våre synder og leve for rettferdigheten, han ved hvis sår I er lægt.
- ²⁵ For I var villfarende som får, men har nu omvendt eder til eders sjelers hyrde og tilsynsmann.

KAPITTEL 3

- L**ikeså I hustruer: Underordne eder under eders egne menn, så endog de som er vantrø mot ordet, kan bli vunnet uten ord ved sine hustruers ferd,
- ² når de ser for sine øine eders rene ferd i frykt.
- ³ Deres pryde skal ikke være den utvortes med hårfletning og påhengte gullsmykker eller klædebon,
- ⁴ men hjertets skjulte menneske i den uforgjengelige pryde med den saktmodige og stille ånd, som er kostelig for Gud.
- ⁵ For således prydet og fordum de hellige kvinner sig, de som satte sitt håp til Gud, og de underordnet sig under sine egne menn,
- ⁶ likesom Sara var Abraham lydige og kalte ham herre; og hennes barn er I blitt når I gjør det gode og ikke lar eder skremme av noget.
- ⁷ Likeså I ektemenn: Lev med forstand sammen med eders hustruer som det svakere kar, og vis dem ære, da de og er medarvinger til livets nåde, forat eders bønner ikke skal hindres.
- ⁸ Og til slutning: Vær alle enige, medlidende, kjærlige mot brødrene, barmhjertige, ydmyke,
- ⁹ så I ikke gjengjelder ondt med ondt eller skjellsord med skjellsord, men tvert imot velsigner; for dertil blev I kalt, at I skal arve velsignelse.
- ¹⁰ For den som vil elske livet og se gode dager, han holde sin tunge fra ondt og sine leber fra å tale svik;
- ¹¹ han gå av veien for ondt og gjøre godt, han søke fred og jage efter den!
- ¹² For Herrens øine er over de rettferdige, og hans ører vendt til deres bønn; men Herrens åsyn er over dem som gjør ondt.
- ¹³ Og hvem er det som kan gjøre eder ondt såfremt I legger vinn på det gode?
- ¹⁴ Men om I enn skulde lide for rettferdighets skyld, er I salige. Men frykt ikke for dem og forferdes ikke; men hellige Kristus som Herre i eders hjerter,
- ¹⁵ og vær alltid rede til å forsvare eder for enhver som krever eder til regnskap for det håp som bor i eder, dog med saktmodighet og frykt,
- ¹⁶ idet I har en god samvittighet, forat de som laster eders gode ferd i Kristus, må bli til skamme i det som de baktaler eder for som ugjerningsmenn.

- ¹⁷ For det er bedre, om så er Guds vilje, å lide når en gjør godt, enn når en gjør ondt.
- ¹⁸ For også Kristus led en gang for synder, en rettferdig for urettferdige, for å føre oss frem til Gud, han som led døden i kjødet, men blev levendegjort i ånden,
- ¹⁹ og i denne gikk han og bort og preket for åndene som var i varetekt,
- ²⁰ de som fordum hadde vært gjenstridige, dengang da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens arken blev bygget, i hvilken nogen få -- åtte sjeler -- blev frelst ved vann,
- ²¹ det som også nu frelser oss i sitt motbillede, dåpen, som ikke er avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud ved Jesu Kristi opstandelse,
- ²² han som er faret op til himmelen og er ved Guds høire hånd, hvor engler og makter og krefter er ham underlagt.

KAPITTEL 4

- D**a nu Kristus har lidet i kjødet, så væbne og I eder med den samme tanke, at den som har lidet i kjødet, er ferdig med synden,
- ² så I ikke lenger skal leve efter menneskers lyster, men efter Guds vilje, den tid I ennå skal være i kjødet.
- ³ For det er nok at I i den fremfarne livstid har gjort hedningenes vilje, idet I ferdedes i skamløshet, lyster, fyll, svir, drikk og skammelig avgudsdyrkelse;
- ⁴ derfor undrer de sig når I ikke renner med dem ut i den samme strøm av ryggesløshet, og spotter eder;
- ⁵ men de skal gjøre regnskap for ham som står ferdig til å dømme levende og døde.
- ⁶ For derfor blev evangeliet forkynt også for døde at de visstnok skulde dømmes som mennesker i kjødet, men leve således som Gud i ånden.
- ⁷ Men alle tings ende er kommet nær; vær derfor sindige og edrue så I kan bede,
- ⁸ og ha fremfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre! for kjærligheten skjuler en mangfoldighet av synder.
- ⁹ Vær gjestfrie mot hverandre uten knurr!
- ¹⁰ Efter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere over Guds mangehånde nåde:
- ¹¹ om nogen taler, han tale som Guds ord; om nogen tjener i menigheten, han tjene som av den kraft Gud gir, forat Gud må æres i alle ting ved Jesus Kristus, han som æren og makten tilhører i all evighet. Amen.
- ¹² I elskede! undre eder ikke over den ild som kommer over eder til prøvelse, som om det hendte eder noget underlig;
- ¹³ men i samme mon som I har del i Kristi lidelser, skal I glede eder, forat I også i hans herlighets åpenbarelse kan glede eder med jubel.
- ¹⁴ Om I hånes for Kristi navns skyld, er I salige, fordi herlighetens og Guds Ånd hviler over eder.
- ¹⁵ For ingen av eder må lide som morder eller tyv eller ugjerningsmann eller som en som blander sig i andres saker;
- ¹⁶ men lider han som kristen, da skal han ikke skamme sig, men prise Gud for dette navn.
- ¹⁷ For det er nu tiden da dommen skal begynne med Guds hus; men begynner det med oss, hvad blir da enden for dem som ikke vil tro Guds evangelium?
- ¹⁸ Og blir den rettferdige vanskelig frelst, hvor skal det da bli av den ugudelige og

synderen?

¹⁹ Derfor skal og de som efter Guds vilje må lide, overgi sine sjeler til den trofaste skaper, idet de gjør det gode.

KAPITTEL 5

De eldste blandt eder formaner jeg som medeldste og vidne om Kristi lidelser, som den som og har del i den herlighet som skal åpenbares:

² Vokt den Guds hjord som er hos eder, og ha tilsyn med den, ikke av tvang, men frivillig, ikke for ussel vinnings skyld, men av villig hjerte,

³ heller ikke som de som vil herske over sine menigheter, men således at I blir mønster for hjorden;

⁴ og når overhyrden åpenbares, skal I få ærens uvisnelige krans.

⁵ Likeså skal I yngre underordne eder under de eldre, og I alle skal iklæ eder ydmykhet mot hverandre; for Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde.

⁶ Ydmyk eder derfor under Guds veldige hånd, forat han kan ophøie eder i sin tid,

⁷ og kast all eders sorg på ham! for han har omsorg for eder.

⁸ Vær edrue, våk! Eders motstander djevelen går omkring som en brølende løve og søker hvem han kan opsluke;

⁹ stå ham imot, faste i troen, for I vet at de samme lidelser er lagt på eders brødre i verden.

¹⁰ Men all nådes Gud, som kalte eder til sin evige herlighet i Kristus Jesus, efter en kort tids lidelse, han skal dyktiggjøre, stadfeste, styrke, grunnfeste eder;

¹¹ ham tilhører makten i all evighet. Amen.

¹² Med Silvanus, den trofaste bror -- det holder jeg ham for -- skriver jeg kortelig til eder for å formane og vidne at dette er Guds sanne nåde som I står i.

¹³ Den medutvalgte menighet i Babylon hilser eder, likeså Markus, min sønn.

¹⁴ Hils hverandre med kjærlighets kyss! Fred være med alle eder som er i Kristus!

For other languages please go to www.wordproject.org